

குலாத்தி நாவல் முன் வைக்கும் சமூக அவலங்கள்

மீ. சுதா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராமம்-624302, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The social woes that Gulati's novel presents

M. Sudha a,*

^a Department of Tamil, Gandhigram Rural Deemed to be University, Gandhigram – 624302, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sudhaventkatesh15@gmail.com

Received: 07-03-2022
Revised: 30-05-2022
Accepted: 16-06-2022
Published: 30-07-2022

ABSTRACT

Woman is the lifeline of the human race. Women have lost their dignity and equality by being treated as the second gender, both at home and outside. The plight of a female race that continues to this day has been recorded. The life history of the Gulati community is recorded here. The irresponsibility and innocence of the man who makes a living by keeping a woman in the Gulati community can be seen here. Leaving the dance profession and living as a second wife, there is no self-respect and only the puppet of the bedroom has been described. There has been a change in today's youth. The narrator can tell us that he has decided to quit the dance profession and take up another job.

Keywords: Gulati, Woman's Income, Sexual Harassment, Race

முன்னுரை

பெண்ணானவள் மனித இனத்தின் உயிர்நாடியாக விளங்குபவள். அவளோ தனது இணையான ஆணினால் நுகர்பொருளாகவும், சார்பொருளாகவும் நடத்தப்படுகிறாள். வீடு வெளி ஆகிய இரு களங்களிலும் பெண்கள் இரண்டிடமும் பாலினமாகக் கருதப்பட்டுத் தன் மதிப்பையும், சமத்துவத்தையும் இழந்துள்ளனர். ஆண்டாண்டு காலமாக நிகழ்ந்து வரும் பெண் மீதான ஒடுக்குமுறைகள், சுரண்டல்கள், ஆகியவற்றை இனங்கண்டு 'குலாத்தி' இனப் பெண்களின் வாயிலாக இனங்கண்டு கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

குலாத்தி - விளக்கம்

குலாத்தி என்பது ராஜஸ்தானைச் சேர்ந்த ஒரு நாடோடிப் பழங்குடி சமூகம் ஆகும். முதலில் கழைக்கூத்து மூலம் குடும்பம் நடத்திவந்த இவர்கள் பின்னர் வறுமையின் காரணமாக கவர்ச்சியான தொழிலான நடனத்திற்கு மாறிவிட்டார்கள். இச்சமூகத்தை சேர்ந்த பெண்களுக்கு நடனத்திலும், ஆண்களுக்கு வாத்தியம் (டோலக்) வாசிக்கவும் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. பெண்கள் பொருளிட்டபொருளாகவும், ஆண் அவள் வருமானத்தில் வாழும் முதலாலியாகவும் வாழ்க்கையை வாழுகின்றனர்.

குலாத்தி சமூகம், ஆண்களின் கவனத்தைக் கவருவதற்காக தன் சமூகப் பெண்களை நடனமாடும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறது. 'சிராஉட்டர்ன்' என்ற சடங்கின் மூலம் இளம் வயது கன்னிப் பெண்கள் ஆண்கள் வசம் ஒப்படைக்கப்படுகிறார்கள். பெண்ணின் கன்னித்தன்மைக்கு ஆண் ஒரு

நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகையைத் தந்துவிடுகிறான். அந்த ஆண் அப்பெண்ணுடன் தொடர்பு வைத்திருக்கும் வரையில் அவள் மேடையில் நடனமாடுவதில்லை. மற்ற ஆண்களைப் பார்ப்பதில்லை. அவன் அவளைக் கைவிட்டுவிட்டான், அவள் மேடையில் ஆடிச் சம்பாதிக்க வேண்டும். அந்தப் பணத்தையும், அவளது தந்தையும் சகோதரர்களும் பிடுங்கிக் கொள்வார்கள்.

இக்குலாத்திப் பெண்களின் வருமானத்தில் தான் இவர்களுக்கு வாழ்க்கை நடக்கிறது. இக்குல ஆண்கள் எந்தவொரு உழைப்பிலும் ஈடுபடாமல், வேலை செய்வதைக் கௌரவக் குறைச்சலாகவே கருதுகின்றனர். இக்குலாத்திப் பெண்களின் முறைப்படி திருமணம் செய்து 'மனைவி' என்ற உறவுப் பெற்றவர்கள் இத்தொழிலில் ஈடுபடுவதில்லை. ஆனால் மற்ற உறவுப் பெண்கள் அனைவரும் மேடையில் ஏறி நடனமாடும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு நடனமாடும் பெண்களுக்கு கிடைக்கும் வருமானத்தில் எந்தவித பங்கும் கிடையாது. அவர்கள் பொருளிட்டும் ஒரு சடப் பொருளாகவும், ஓர் ஆணின் ஆதிக்கத்துக்குள் ஒரு நுகர்பொருளாகவும் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்து வாழ்வதே அவர்களுடைய பிறப்பின் இலட்சியமாக மூளைச் சலவைச் செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்பதனை உணரமுடிகின்றது.

"தாங்கள் மென்மையானவர்களென்றும், பாதுகாப்புக்கு உட்பட வேண்டியவர்களென்றும், சார்பு நிலைக்கே உரியவர்களென்றும் முத்திரை குத்தப்பட்டு விட்டதால், தங்கள் வாழ்வும், உடலும், தாங்கள் வாழ்க்கை முடிவுகளும் தங்கள் கைகளில் இல்லாமல், பிறரால் இயக்கப்படும் சூத்திரப்பாவைகளாயினர் (Susila, 2001).

குலத்தொழில் கற்றல் / கற்பிக்கப்படல்

குலாத்திப் பெண்கள் ஆடும் நடனத்தின் பெயர் தாமாஷா அல்லது ஜல்ஷா என்று அழைக்கப்படுகிறது. அங்கு இசைக்கப்படும் இசைவகையும், பாடலும், லாவணி என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆண்களின் கவனத்தை ஈர்க்கவும், உணர்ச்சிகளைத் தூண்டவும் நடத்தப்படும் நிகழ்ச்சிதான் தாமாஷா டோலாக்கின் உரத்த தாளத்திற்கு ஏற்ப காலில் நூற்றுக்கணக்கான சலங்கைகளைக் கட்டிக் கொண்டு பெண் ஆடுவாள்.

இக்குலாத்திப் பெண்களை ஒன்பது (அ) பத்து வயதிலேயே நடனம் பழக அனுப்பிவிடுவார்கள். ஏனெனில் அவர்களது இளம் உடல்கள் நடனம் கற்க பக்குவமாக இருப்பதோடு சுலபமாக வளைந்து கொடுக்கும். இதன் காரணமாக பெரும்பாலான குலாத்திப் பெண்கள் கல்விக் கற்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

குருஸ்னாவின் இரண்டாம் மனைவி லட்சுமி இவள் சாலி இனத்தைச் சேர்ந்தவள். இவளுக்கு தாராபாய் (ஜீஜீ) என்ற மகளும், கங்காராம் என்ற மகனும் இருந்தனர். இக்குழந்தைகள் இருவரும் இவளது முதல் கணவனுக்குப் பிறந்தவர்கள். தன்னை விட்டுச் சென்ற கணவனைத் தேடி குழந்தைகளுடன் வெளியூர் வருகிறாள். வந்த இடத்தில் பிழைப்பிற்காக குருஸ்னாவின் இரண்டாம் மனைவியாக வாழ்க்கைப்படுகிறாள். குருஸ்னா குலாத்தி சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன். ஆதலால் அவனின் குல வழக்கப்படி தாராபாயை (ஜீஜீ) நடனக்காரியாக மாற்றுகிறான். ஆனால் லட்சுமிக்கு இவ்வழக்கம் பிடிக்கவில்லை. மகளுக்கு மணம் முடிக்க நினைக்கிறாள். குருஸ்னாவோ தாராபாயை நடனக்குழுவில் சேர்த்து விடுகிறான் (Kovindasamy, 2012).

"...தங்க முட்டையிடும் கோழியைக் கண்டெடுத்த குருஸ்னா குலாத்தி அதை கைவிடத் தயாராய் இல்லை. ஜீஜீ நல்ல நிறமும், அழகும், நேர்த்தியான மூக்கும் கொண்டவளாக இருந்தாள். பல ஆண்டுப் பயிற்சி அவளைக் கவர்ச்சியான, நளினமான நடனக்காரியாகவும், திறமையான கழை வித்தைக்காரியாகவும் மாற்றியிருந்தது. இவள் தனக்கு பெரும் பணத்தைக் கொண்டு வருவாள் என்பது குருஸ்னாகுலாத்திக்குத் தெரியும். குலாத்திக் கலைக்குழுவினரோடு அவள் கிராமம், கிராமமாகப் பயணம் செய்யத் தொடங்கினாள். மிகவும் பிரபலமானாள்.

லட்சுமி சாலி சமூகத்தைச் சார்ந்தவளாக இருந்தாலும், இரண்டாம் கணவனான குருஸ்னாகுலாத்தியின் தொழிலையே அவள் மகள் கற்றுக் கொள்கிறாள். இங்குப் பெண்ணானவள்

தனக்கென சாதி, சடங்கு, தொழில் என்று தனிப்பட்ட அடையாளம் கொள்ளாமல் அவளின் கணவனான ஆணின் தொழிலையைப் பின்பற்றுவது இங்குச் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

‘ஆணின் ஆளுமை மேலோங்கியுள்ள குடும்ப அமைப்பில் பெண்ணின் தனிப்பட்ட விருப்பங்கள், நசுக்குண்டு போவது “ஜபெண்- இலக்கிய வாசிப்பு என்பதை லட்சுமியின் வழிக் கண்டுணரப்படுகின்றது. மேலும் குலாத்திப் பெண்ணானவள் கல்விக் கற்கும் உரிமை தொடங்கி வாழ்வின் அனைத்து உரிமைகளையும் இழந்து வெறும் பொருளீட்டும் இயந்திர களமாக வாழும் அவலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. குருஸ்னாவின் மகன் கோண்டிபா. கோண்டிபாவிற்கு எட்டுக் குழந்தைகள். கோண்டிபாவின் முதல் குழந்தை சாந்தா. இவள் ஏழாம் வகுப்பு வகுப்பு தேர்ச்சியடைந்த பொழுது அவளின் படிப்பை நிறுத்தி நடனப் பயிற்சிக்கு அனுப்பி வைத்தான். அவள் மறுத்த அழுதபோது அடித்து துன்புறுத்தி அவளைச் சம்மதிக்க வைத்தான்.

“சாந்தா ஒத்துக்கொள்ளாத போது கோண்டிபா அவளை அடித்து ஒத்துக்கொள்ள வைத்தான். நடனமும், பாட்டும் கற்றுக் கொள்ள சந்திரகலாபாயின் தமாஷா குழுவிடம் அவள் அனுப்பப்பட்டாள். சாந்தா பாதுகாப்பான தனது குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து வெளியேறி தன் இளமையையும், அழகையும் சுரண்டக் காத்துக் கொண்டிருந்த பகைமையான உலகத்திற்குள் நேரடியாக நுழைந்தாள். அப்போது அவளுக்குப் பதினான்கு வயது.

ஆசிரியையாக வேண்டுமென்ற சாந்தாவின் கனவு, லட்சியம் அழிக்கப்பட்டு, அவளுக்குச் சிறிதும் விருப்பம் இல்லாத நடனத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறாள். இங்கு பெண்ணாணவள் அழகும், கவர்ச்சியும் மட்டுமே மூலதனமாகக் கொண்டியங்கும் ஒரு போகப்பொருள் என்பதை பெண்ணின் இளங்குழந்தைப் பருவத்திலேயே மனதில் பதிய வைக்கும் ஆணின் மேலாதிக்க குணத்தை உய்த்துணர் முடிகின்றது.

கன்னி விற்கப்படல்

பெண் என்பவள், ஓர் உடலாக மட்டுமே பார்க்கப்படுவதை குலாத்திப் பெண்ணின் வழி எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. ஆண்டாண்டு கால ஒடுக்கல் கலாச்சாரங்களில் அமுங்கிப் போன குலாத்திப்பெண், தன்னை ஒரு துணைப் பிறவியாகவே கருதுவதையும், ஆணின் சுகபோக வாழ்விற்காக தன்னையும், தன் உணர்வுகளையும் அழித்துக் கொள்வதையும் கண்டுணர் முடிகின்றது.

குலாத்திச் சமூகத்தில் கன்னிப் பெண்களை விற்கும் சடங்கிற்கு ‘சிரா உட்டன்ன’ என்று பெயராகும். குலாத்திப் பெண்ணின் வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் முதல் நபர் அப்பெண்ணின் குடும்பத்திற்குக் குறிப்பிட்ட தொகையைத் தரவேண்டும். அவை தங்கமாகவோ, நிலமாகவோ, பணமாகவோ தரலாம். இத்தொகையைத் தவணை முறையில் தரும் முறையுள்ளது.

நாமதேவராவ் ஜகதப் என்னும் அரசியல்வாதி வாக்குக் சேகரிக்க சென்ற இடத்தில் சாந்தாவின் அழகில் மயங்கினார். அவளது தந்தை கோண்டிபாவிடம் அவளுக்கு விலை என்னவென்று கேட்டார். கோண்டிபாவும் அவளை விற்கச் சம்மதிக்கின்றான். தனது வீட்டிலேயே தனது மகளான சாந்தாவின் முதலிரவிற்கு ஏற்பாடு செய்கிறான். முதலிரவன்று விலையுயர்ந்த சிவப்புச் சேலையும், தங்க நகைகளும், தாலியும், காலில் மெட்டியும் அணிந்து கொண்டு மணப்பெண் போல அலங்கரித்து இருந்தாள். அவளின் விருப்பமின்றி ஜகதப்பிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டாள். அவளை ஜகதப் அனுபவிக்கும் வரையிலும், அவள் மற்ற எந்தவொரு ஆணுடனும் உடலுறவு வைத்துக் கொள்ள மாட்டாள். அவர்தான் அவளின் தலைவன் மற்றும் எஜமானன்.

“இப்போது கோண்டியா சந்தோசமாக இருந்தான். அவன்தான் குடும்பப் பாரம்பரியத்தைக் காப்பாற்றிவிட்டான்... ஜீஜீ இளம் உடலை இவளின் அப்பா விற்றான். கோண்டியாவோ தன் சொந்த மகளை, அவள் இளமையை விற்றுவிட்டான். தன் குடும்பத்திற்கு பெரும் வருவாயைச் சம்பதித்துத் தந்த தன் மகளை நினைத்து அவன் மகிழ்ந்து போனான்.

மகளின் இளமையை விற்று வரும் பணத்தில் எந்தவித குற்றயுணர்வுமின்றி குடிக்கவும், கறி சாப்பிட்டும் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வருகிறான். மற்றொரு மகளான சுசீலாவையும் நாற்பத்தைந்து வயதான ஷோபன்ராவிடமிருந்து இரண்டாம் தாரமாக (சிரா உட்டர்ன) மணமுடித்து வைக்கிறான். ஆனால் சுசீலா ஷோபன்ராவுடன் வாழ்ந்தாலும் நடனத்தை நிறுத்தக்கூடாது என்று நிபந்தனையும் விதிக்கிறான் கோண்டிபா (Kovindasamy, 2012).

“சுசீலா தன்னுடன் குடும்பம் நடத்தும் போதிலும், தொடர்ந்து நடனமாட அவளுக்கு அனுமதி தர ஷோபன்ராவ் ஒத்துக் கொண்டான். அதற்குப் பதிலாக கோண்டிபாவிடமிருந்து எப்பொழுது எவ்வளவு பணம் தேவைப்படுகிறதோ அப்பொழுது அந்தப் பணத்தைத் தருவதாக ஷோபன்ராவ் ஒத்துக் கொண்டார். ஷோபன்ராவ் கோல்கேகர், சுசீலா மௌஷக்காக சிரா உட்டர்ன சடங்கை நடத்தினார்.”

கோண்டிபா தனது மகளின் திருமணத்திற்குக் கேட்ட பணத்தை ஷோபன்ராவால் உடனடியாகத் தரமுடியவில்லை. இதன் காரணமாக ஷோபன்ராவிடமிருந்து சுசீலாவைப் பிரிக்கிறான். அவ்விருவருக்கும் பிறந்த பெண் குழந்தையை அவரிடம் தர மறுக்கிறான்.

“இனிமேல் ஷோபன்ராவுடன் சுசீலா குடும்பம் நடத்தக்கூடாது என்றும் கட்டளையிட்டான்.

துடப்பத்தை எடுத்து சுசீலாவின் வாழ்க்கையிலிருந்து ஷோபன்ராவைத் துடைத்தெறிந்தது போல இருந்தது. சுசீலா துயரத்தில் ஆழ்ந்தாள். ஆனால் தனக்கு எது நல்லது என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்ள முடியாத சிறுவயது அவளுக்கு... ஷோபன்ராவோ, “குறைந்தபட்சம் எனது குட்டி மகளையாவது என்னோடு வாழ்விடு அதுதான் எனக்கு ஒரே மகள், வாரிசு.” என்று கெஞ்சி அழுதார்.

சுசீலா தனது வாழ்க்கையைப் பற்றி புரிந்து கொள்வதற்குள் ஒரு ஆடவனுக்கு விற்கப்பட்டு, கன்னித் தன்மை இழந்து, தாய்மையடைந்து பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகிய அசையும் பொருளாக மாற்றப்பட்டதை கண்டறிய முடிகிறது.

பெண்ணின் வருமானத்தில் வாழ்தல்

பெண்ணை சக உயிரியாகக் காணாமல், பொருளீட்டும் சடப்பொருளாகக் குலாத்தி இனப்பெண்கள் வாழுகின்றனர். பெண் தனது கன்னித்தன்மையை விற்றும், நடனமாடியும் பணம் ஈட்டுகின்றனர். தனது வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்தும் ஆணின் அடிமையாக வாழ கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

சாந்தா பள்ளிப்படிப்பு இடையில் நிறுத்தப்பட்டு நடனக்குழுவில் சேர்க்கப்படுகிறாள். அக்குழுவின் தலைமை நடனக்காரியான சந்திராபாய் ஒருவருடன் வாழச் சென்றுவிடுகிறாள். இதன் காரணியாக அந்த நடனக்குழு கலைக்கப்பட்டு மற்ற நடனப்பெண்கள் தங்கள் இல்லம் வருகின்றனர். அதில் சாந்தாவும் ஒருத்தியாவாள். அவள் தனது படிப்பை மீண்டும் தொடங்க நினைக்கிறாள். அவளது தந்தை மறுக்கிறான்.

“சாந்தா வீட்டிலிருப்பதைப் பார்த்த கோண்டிபா கோபப்பட்டான். கவலைப்பட்டான். “இந்த குடும்பத்திற்கு யாரு சோறுபோடுவா?” என்று கேட்டான்... கோண்டிபாவைப் பொருத்த வரையில் அவளது மகள்கள் பணம் சம்பாதிக்கும் இயந்திரங்கள் மட்டுமே. அவர்களது உணர்ச்சிகளையோ, ஆசைகளையோ, கனவுகளையோ அவன் என்றுமே ஒத்துக் கொண்டதில்லை.

“கோண்டிபாவோ தன் சொந்த மகளை, அவள் இளமையை விற்றுவிட்டான். தன் குடும்பத்திற்கு பெரும் வருவாயைச் சம்பாதித்துத் தந்த தன் மகளை நினைத்து அவன் மகிழ்ந்து போனான். இவளால்தான் அவன் மனதார நாஸ்தோறும் குடிக்கவும், கறி சாப்பிடவும் முடிந்தது. ஒரு எம்.எல்.ஏ தனது வீட்டிற்குத் தொடர்ந்து வருவது அவனுக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

ஆண் தனது உடல் வலிமையினால் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தி வாழ்கிறான். அவனது உடல் வலிமையை தலைமை தாங்கும் பண்பாக மாற்றி பெண்ணின் உழைப்பைச் சுரண்டுகிறான். வாழ்நாள்

முழுவதும் பெண் உழைத்து பொருளிட்டினாலும் இறுதிவரை ஆணின் கட்டுப்பாட்டில் வாழும் அவலம் இங்கு வெளிக்குணரப்படுத்தப்படுகிறது.

தனக்கென சேமிக்காமை

ஆண் வசதி வாய்ப்பைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக பெண் பொருளிட்ட வெளி உலகிற்குள் செல்ல அனுமதிக்கிறான். உடலாலும் மனதாலும் பல பாதிப்பிற்கு ஆளானாலும் கவலைப்படாமல் அவள் ஈட்டி வரும் வருமானத்தின் மீது மட்டும் அக்கறைக் கொள்பவனாக இருக்கிறான் குலாத்தி ஆண்.

அயராது உழைத்து ஈட்டும் பொருள் மீதும், பணத்தின் மீதும் குலாத்திப் பெண்ணுக்கு எவ்வித உரிமையும் இல்லை.

“சாந்தாபாயும், சுசீலாவும் தாங்கள் சம்பாதித்த பணம் முழுவதையும் ஜீஜீயிடம் தந்துவிடுவார்கள். ஜீஜீ இதைப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து கோண்டிபாவிடம் ஒப்படைத்துவிடுவாள். மோசமான வாழ்க்கைச் சூழலுக்கு நடுவே கடுமையாக உழைத்தும் கூட அவர்களுக்கென ஒரு பைசா கூட சொந்தமில்லை. ஒரு பைசாவைக் கூட ஏமாற்றாத அளவிற்கு ஜீஜீ தன் தம்பிக்கு விசுவாசமாக இருந்தாள்.

இரவு முழுவதும் நடனமாடி ஈட்டும் பொருளில் பெண்களுக்கு உரிமையில்லை. ஆயிரக்கணக்கில் சம்பாதித்தாலும் தனக்கெனச் சொந்தமாகப் பணம் வைத்துக் கொள்ள குலாத்திப் பெண்கள் அனுமதிக்கப்படுவில்லை. வருமானம் அனைத்தையும் ஆணே பொற்றுக் கொண்டு சுகபோக வாழ்க்கை வாழுகிறான்.

“பெண்கள் மீது கண்டிப்பு காட்டவில்லையென்றால் அவர்கள் ஓடிப்போய் விடுவார்கள் என கோண்டிபா எச்சரிக்கை செய்திருந்தால், ஜீஜீ அவர்களை அவ்வப்போது அடித்து உதைத்து வந்தாள். பெண்களின் வருமானம் அனைத்தையும் ஜீஜீ தரவில்லையென்று கோண்டிபா நினைத்தால், வாயில் வந்தபடியெல்லாம் ஜீஜீயைத் திட்டிவான். ஆகவே ஜீஜீ காசு விஷயத்தில் மிகக் கண்டிப்பாக இருந்தாள். அநாவசியமாக யாரையும் ஒரு பைசா கூட செலவழிக்க விடமாட்டாள்.

தொழிலில் ஏற்படும் சிரமங்கள்

வீட்டைக் காப்பாற்ற வெளி உலகிற்கு வரும் பெண்கள் சமூகத்தில் தொழிலிடங்களில் பல்வேறு சிரமங்களைச் சந்திக்கின்றனர். குடும்ப உறுப்பினரின் தேவைகளைத் தீர்ப்பதற்காகவும், அவர்களைச் சுகமாக வாழ வைப்பதற்காகவும் தங்களுக்கு ஏற்படும் தொழில் சிரமங்களை பொறுத்தும், சகித்தும் கொள்கின்றனர்.

சாந்தா தாய்மையடைந்த நிலையிலும் நடனமாடினாள். அவளது தந்தையும், சகோதரனும் வயலில் கூட வேலைக்குச் செல்ல தயராக இல்லை என்பதால் சாந்தா ஊர் ஊராகச் சென்று நடனமாடிக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றினாள்.

“ஆகவே, கர்ப்பமாக இருந்த போதிலும் கூட, சாந்தா நடனமாடுவதைத் தொடர்ந்தாள். இரவெல்லாம் உழைத்தாள். குலுங்கிக் குலுங்கிச் செல்லும் மாட்டு வண்டியில் கிராமம், கிராமமாகப் பயணம் செய்தாள். எட்டுமாதக் கர்ப்பம் வரை இது நீடித்தது.

கருவுற்ற நிலையிலும் கூட ஓய்வெடுக்காமல் ஆடும் அவலத்தை இந்நிகழ்வில் பதிவுச் செய்துள்ளமையை உணரமுடியும் (Kovindasamy, 2012).

பாலியல் சீண்டல்

பெண் சிற்றின்பம் தரும் போகப் பொருளாகவே இன்றுவரை சமூகத்தில் பார்க்கப்படுகிறாள். அதிலும் கலை சார்ந்த தொழிலிருக்கும் பெண்களை பொதுச் சொத்தாகவே கருதும் மனப்பான்மை தொடர்ந்து வருவதை சமூகவலைத் தளங்களின் வாயிலாக கண்டறிய முடிகிறது.

குலாத்தி நடனத்தைக் காணவரும் ஆடவர்கள் அனைவரும் அப்பெண்களை காமத்தின் வடிகாலாக பார்த்து ரசிக்கின்றனர். சாந்தாபாய் மேடையில் நடனமாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, ஒரு முரடன் அவளைக் கைப்பிடித்து இழுக்கிறான். அவள் அவனுடன் வர மறுக்குமிடத்து மிரட்டுகிறான்.

“ஒரு இரவுக்காவது அவளை என்னோடு அனுப்பிவை இல்லாவிடில் அவளை கடத்திட்டுப் போயிருவேன். மறுபடியும் அவளை உங்களால் கண்டுபிடிக்கவே முடியாது”

நடனத்தைப் பார்க்க வந்த ஆடவர்கள் அனைவரும் நடனப் பெண்களைத் தொடவோ, கையைப் பிடிக்கவோ, அணைக்கவோ முயல்கின்றனர். மேலும் நடனப் பெண்கள் காலைக் கடன்கள் செய்யுமிடத்தும், குளிக்குமிடத்திலும் கூட காமப்பார்வையுடன் அவர்களைச் சுற்றி வந்து சீண்டுகின்றனர்.

“தமாஷா குழவினர் தூங்குவதற்கு ஒரு கூரை மட்டுமே இருந்தது. குளியலறைகள் இல்லாததால் பழைய சீலை அல்லது கித்தான் கிழிசல்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட தடுப்பிற்கு பின் வெட்ட வெளியில் பெண்கள் குளிப்பார்கள். இந்த மெல்லிய துணிகள் மூலமாக அவர்களின் நிர்வாண உருவம் தெளிவாகத் தெரியும் விடலைப் பையன்கள் சற்று தள்ளி தரையில் அமர்ந்து பெண்கள் குளிப்பதைப் பார்த்து ரசிப்பார்கள், கீழ்த்தரமான பேச்சுக்களை உரக்க பேசிச் சிரிப்பார்கள்.

“அங்கம் பாரு, எவ்வளவு அழகா, கச்சிதமா இருக்கிறா. அவ எவ்வளவு கேட்பான்னு நினைக்கிற.” அன்றாட குளியல் கூட இப்பெண்களுக்குப் பெரும் சோதனையாக உள்ளது. காம நுகர்வுக் களமாக மட்டும் பெண் பார்க்கப்படுவதை இந்நிகழ்வு உணர்த்துகின்றது.

குழந்தையை கவனிக்க இயலாமை

இரவு நடனம் ஆடவதால் தனகு கைக்குழந்தைக்கு பாலூட்டக் கூட முடியாத நிலைக்கு குலாத்திப் பெண்கள் உள்ளனர். சாந்தா தனக்குப் பிறந்த குழந்தையை கவனிக்க முடியாமல் இருக்கிறாள். அவள் ஆடும் நேரத்தில் பாலில் நனைத்த துணியை குழந்தையின் வாயில் வைத்து பசிபோக்க முனைகிறாள் மூத்த குலாத்திப் பெண். குழந்தை பசியடங்காமல் அழுமிடத்து மேடையிலிருந்து வந்து பால் தர முயல்கிறாள்.

“அழுகையை நிறுத்த வேண்டும் என்பதற்காக மேடையிலிருந்து பாய் ஓடி வந்து அவசர அவசரமாக எனக்கு பால் தர முயற்சிப்பாள். ஆனால், ரசிகர்கள் பொறுமையிழந்து கத்த ஆரம்பித்து விடுவதால், என் பசியைத் தணிக்க அவளுக்கு போதிய நேரம் இருக்காது (Kovindasamy, 2012).

இரவு ஆட்டம் நீட்டித்தல்

இரவு நேரத்தில் தொடங்கும் நடனத்தில் மேளமும், பாட்டுச் சத்தமும் களைக்கட்டும். பார்வையாளர்களின் ஆரவாரத்திற்கு ஏற்பவும், பரிசாகப் பெறப்படும் பணத்திற்கு ஏற்பவும் ஆட்டத்தின் நேரம் கூடிக் கொண்டே இருக்கும்.

“விசேஷ ஆட்டம் அதிகாலை வரை கூட நடந்துவரும். சில நேரங்களில் விடிந்த பிறகுதான் முடியும். இரு ஒரு சோதனையான வாழ்க்கை. நடனக்காரிகள் களைத்து, தூக்கக் கலக்கத்தில் இருந்தாலும் கூட சிரித்த முகத்தோடுதான் இரவு முழுக்க ஆடுவார்கள்.

‘குடியானவன் கிழக்கே பார்ப்பான். கழைக்கூத்தாடி மேற்கே பார்ப்பான்’ என்ற பழமொழிக்கிணங்க குலாத்தி நடனம் இரவில் தொடங்கி அதிகாலை வரை நடைபெறுகிறது. ரசிகர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நடனத்தின் காலளவு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது.

எஜமானால் ஏமாற்றப்படல்

'சிராங் உடான்' எனும் சடங்கின் மூலம் குலாத்திப் பெண்ணின் கற்பு விற்கப்படுகின்றது. அவளுடன் சுகித்து இன்பம் துய்க்கும் அந்த ஆண் அவள் தாய்மையடைந்து விட்டாள் என்று அறியுமிடத்து அவளை விட்டுப் பிரிகிறான். அவளுடன் சுகித்திருக்கும் காலத்தில் அவளின் குடும்பத்தைக் கவனித்துக் கொள்கிறான். இதன் காரணமாக அவன் அவளின் முதலாளி :: எஜமானாகிறான்.

குலாத்திப் பெண்களில் சாந்தா, பேபிமௌஷி என்று இன்னும் பலர் தாய்மையடைந்த காரணத்தினால் தனது முதலாளியால் கைவிடப்பட்டு மீண்டும் நடனக்குழுவில் இணைந்து விடுகின்றனர்.

"சாந்தா....ஒரு குழந்தையைத் தன் வயிற்றில் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் கைவிடப்பட்ட பெண்ணாகிவிட்டாள். ஜக்திப்பிற்காக அவள் ஒரே மாதங்கள் காத்திருந்தாள். கவலையும், தவிப்பும் அவளை வேதனையோடு மெலிய வைத்துவிட்டான்.

"பேபி மௌஷி கர்ப்பமடைந்து, ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றாள். குழந்தைப் பிறந்து இரண்டு மாதம் வரைக்கும் சிவாஜிகாகா இங்குவரவில்லை. பின் இங்கு வருவதை முழுமையாய் நிறுத்திவிட்டார். இப்போது பேபி மௌஷி அனைவரின் பழிச் சொல்லுக்கும் ஆளானார்.

"உன்னை நான் ஏன் காப்பத்தனும். வேற ஆளைப் புடுச்சிக்கோ. இப்ப உன்னை கேட்கறதுக்கு ஆளில்லை. உனக்கு இஷ்டப்பட்டதை நீ செஞ்சுக்கலாம். பச்சையாகவே சொல்றேன். உங்கிட்ட எனக்கு சந்தோசம் கிடைக்கல," என்று நானா எடுத்தெறிந்த பேசினான்.

சாந்தாவுடன் பல வருடம் வாழ்ந்த நானாவிற்கு அவள் மீதான ஈடுபாடு குறைந்த காரணத்தினால் அவளை துன்புறுத்தி அவளைவிட்டு விலக நினைக்கிறான்.

இரண்டாம் தாரமாக வாழ்தல்

குலாத்தி இனத்தில் 'சிராங் உட்டர்ன்' என்னும் சடங்கின் மூலம் ஒரு பெண்ணுக்கு முதல் திருமணம் அல்லாமல் முதலிரவு செய்து வைக்கின்றனர். இதன் காரணமாக இப்பெண்களுக்கு இல்லற வாழ்க்கை ஏற்படுவதில்லை.

வட்டிக்காரன் நானா என்னும் அரசியல்வாதி சாந்தாவின் அழகில் மயங்குகிறான். அவள் இரு ஆண் குழந்தைக்கு தாய் என்று அறிந்த போதும் அவளுடன் வாழ விரும்புகிறான். அவளை நிர்பந்திக்கிறான். அவளும் சம்மதம் தெரிவித்து நடனத் தொழிலையும், நடனக் குழுவையும், மூத்த மகனையும் விட்டுவிட்டு அவனுடன் செல்கிறாள்.

"சுகுகரின் (நானாவின்) இரண்டாவது மனைவியாக வந்திருப்பவள் பிரபலமான தாமாஷா நடனக்காரி என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட கிராம மக்கள் அவளை பார்க்க ஆர்வத்தோடு வந்தார்கள். ஆர்வத்தோடு காத்திருந்த கிராம மக்களின் பார்வை அவள் சிறிது பட்டிருந்தாலும் நானா எரிச்சலைந்திருப்பான்.

இரண்டாம் தாரமாக வாழச்சென்ற இடத்தில் பலரின் பார்வைக்கு காட்சிப்பொருளாக விளங்குகிறாள். கணவனும் அவளின் மீதும் சந்தோசம் கொண்டவனாக இருக்கிறான்.

கணவனின் கட்டுப்பாடு

பெண் மனித இனமாக கருதாமல், அவள் ஆணின் சொத்தாக மட்டும் கருதப்பட்டுவருகின்றாள். பெண், அடிமையாகத் தாழ்த்தப்பட்டதனாலயே கணவனுக்கு துணையாக இருக்க இயலாமல் சுமையாக இருக்கிறாள். திருமண வாழ்வில், பெண் 'படுக்கையறைப் பொம்மையாகவும், சமையலறை வெள்ளாட்டியாகவும்' மட்டுமே நடத்தப்படும் அவலம் இன்றும் தொடர்ந்து வருகிறது.

சாந்தா தனது குடும்பத்தினரையும், மூத்த மகனையும் துறந்து விட்டு நானாவின் இரண்டாம் மனைவியாக வாழ்கிறாள். சாந்தாவால் தனது சகோதரனின் திருமணத்திற்கு செல்ல முடியவில்லை. அவளின் கணவன் அனுமதி தர மறுத்துவிடுகிறான். மொய்யப் பணத்தை மட்டும் காசோலை மூலமாக அனுப்பி வைக்கிறாள்.

“நீ போறதா இருந்தா, ஒரேடியா போயிடு. திரும்பி வரலாமுன்னு நினைச்சு கூட பார்க்காதே, என அவன் சொல்லிவிட்டான்.

பாய்க்கு வேறு வழியில்லை. மகன்களை நினைத்து ஏங்கினாள். ஆனால், கணவனுக்குக் கடமைப்பட்டவளாகவே இருந்துவிட்டாள். தனது கணவனுக்கு எதிராக மட்டும் எதுவும் செய்ய மறுத்துவிட்டாள்.”

மற்றொரு முறை தாயிவிட்டிற்கு வந்து சிலநாட்கள் தங்கி இருந்தாள். அவளை விட்டிற்கு வரும்படி கடிதம் எழுதுகிறான். அதைக் கண்டவுடன் அவள் பதறி கிளம்புகிறாள்.

“இந்தக் கடிதம் கிடைத்ததும் புறப்பட்டு வந்துவிடு. உடனே வரவில்லையென்றால், பின் எப்போதுமே என் விட்டிற்கு வரவேண்டிய தேவையில்லை.”

சாந்தா பாய் தனது கணவனுக்காக எதுவும் செய்ய தயாராக உள்ளாள். அவன் துன்புறுத்தினாலும், விட்டுச் சிறையில் அடைத்தாலும், தனது சுற்றத்தாரிடம் இருந்து பிரித்தாலும், அவளின் செயல்கள் அனைத்திற்கும் மறுவார்த்தைக் கூறாமல் பணிகிறாள். இதற்கு காரணம் திருமணம் என்பதே பெண் வாழ்வின் ஒரே இலக்கு என்ற மரபு வழிக் கருத்துக்கு மாறாக அவளால் சிந்திக்க இயலவும், முற்படவுமில்லை என்பதை கண்டறிய முடிகிறது.

“குடும்ப வாழ்வில் பெண், தாழ்வாக நடத்தப்படுவதற்குக் காரணம் “பிள்ளை பெறுவதையும், மடைத் தொழிலையும் தவிர வேறொன்றுக்குமே யோக்கியதையில்லாமல் பெண்கள் சுதந்திரம் இல்லாதவர்களென்றும்... காமபாத்திரங்களென்றும் நாம் நினைத்து நடந்தும், நடத்தியும் வருவதே” என்று கூற்று இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது (Susila, 2001).

விதவை நிப

கணவன் இருக்கும் வரை அவன் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் மனைவி, அவன் இறந்தவுடன் புகுந்த விட்டிலோ (அ) பிறந்த விட்டிலோ உள்ள ஆணுக்கு அடிமையாக வாழத் துவங்குகிறாள். பெண்ணானவள் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஆடவனின் பின்னணியில் நிழலாக வாழப் பழக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளாள்.

ஜீஜீ தனது கணவன் உயிருடன் இருக்கும் வரை விட்டின் தலைவியாக உலாவுகிறாள். கணவனை இழந்த பிறகு தனது சகோதரனின் குடும்பத்துடன் சேர்ந்து வாழ்கிறாள். அவள் பெயரில் சொத்துக்கள் இருந்தாலும், தனது சொந்த வயலில் வேலை செய்து வரும் வருமானத்தை சகோதரனிடம் கொடுத்துவிட்டு வேலைக்காரியாக வாழ்கிறாள்.

“ஜீஜீயையே நீ எடுத்துக்க. அவ புருசன் உயிரோடு இருக்கற வரைக்கும் ராணி மாதிரி இருந்தா. இந்த வீடு அவளுதுதான் இருப்பதைஞ்சு ஏக்கர் நிலமும் அவளுதுதான். ஆனா இப்போ அவளோட நிலைமை என்ன? உங்க அஜோபா அவளை... நேத்திக்கு அவளை அடிக்கிறதுக்கே போயிட்டா. உங்க ஆஜீ அவளை மலடின்னு கூப்புடுறா... இந்த குடும்பத்துக்காகதான் அவ வாழறா, உழைக்கிறா. ஆனா அவளுக்கு கிடைச்சது என்ன? சாப்பிடறதுக்கு நல்ல சாப்பாடு கூட இல்லை.”

இளமைப் பருவம் முதலாகவே ஆணும், பெண்ணும் பால் வேறுபாட்டு உணர்வுடனும், வேறுபட்ட மதிப்பீடுகளுடனும் வளர்க்கப்படுவதினாலேயே ஆணாதிக்க சமூக அடிப்படையில், பெண் துய்ப்புக் களமாகவே உள்ளாள் (Kovindasamy, 2012).

தன்னிலை அறிந்து கேள்வி கேட்டல்

மௌவி என்னும் குலாத்திப் பெண் தனது அக்கா மகன் கிஷ்யாவிடம் தனது மனக்குறையை கூறுகிறாள். தனது விருப்பத்துடன் இந்நடனத் தொழிலைச் செய்யவில்லை என்கிறாள்.

“நாங்க ஆசைப்பட்டுத்தான் ஆடறதுக்கு வந்தமா? எல்லா ஆம்பளைக முன்னாடியும் ராத்திரி பூரா ஆடறதில எங்களுக்கு சந்தோசம்னு நீ நினைக்கறயா?.”

இனி ஆட்டம் ஆடறதுக்கு எனக்கு இஷ்டமில்லை. இந்த தொழிலுக்கு பதிலாக நான் பாத்திரம் கழுவிவாது பொழைச்சுக்கலாம்.” என்னோட குழந்தைகளும் உன்னைய மாதிரி டாக்டரா வரனும். அப்படி வருவாங்களா கிஷோர்? என்று கேட்டாள்.”

மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது என்பதற்கிணங்க வாழ்நாள் முழுவதும் நடனத்தொழில் இருக்கும் குலாத்தி இனத்தில் இருக்கும் இளம் பெண்களில் ஒருத்தி மாற்றி சிந்திக்க தொடங்குகிறாள்.

முடிவுரை

ஒரு பெண் இனத்தில் இன்றும் தொடர்ந்து வரும் அவலம் பதிவுக் செய்யப்பட்டுள்ளது. குலாத்திச் சமூகத்தின் வாழ்வியல் வரலாறு இங்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. குலாத்திச் சமூகத்தில் பெண்ணை வைத்து பொருளீட்டி அதன் மூலம் வாழும் ஆணின் பொறுப்பற்ற தன்மையும், குற்றமற்ற மனப்பான்மையும் இங்கு கண்டறிய முடிகிறது. நடனத் தொழில் விடுத்து இரண்டாம் தாரமாக வாழ்க்கைப்பட்டு அங்கும் சுயமரியாதையின்றி படுக்கையறைப் பாவையாக மட்டும் வாழும் அவலம் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைய இளைய சமுதாயத்தினரிடம் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. நடனத்தொழிலை விடுத்து வேறு வேலைக்குச் செல்ல முடிவு எடுத்துள்ளதை கதை மாந்தரின் வழி உய்த்துணர முடிகின்றது.

References

Kovindasamy, V. (2012) Gulati, New Century Book House, Chennai, India

Susila, M.A. (2001) Pen Ilakiyam Vasipu, Meenatchi Puthaga Nilayam, Madurai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License